

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Epistola De Angelis. Ex Apocalypseos Cap. XII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69317)

FESTIVALIA.

Quisquis at è paruis credentem offenderit unum,
Huic melius longè fuerit perferre molarem
A collo lapidem, pontiq; sub æquora mergi.
Væ nimium mundo tam scandala dira mouenti
Criminibus uarijs: quanquam fieri illa necesse est,
Væ tamē huic homini per quē mala scandala fient.
Est enim peccans alieni criminis autor,
Exemploq; suo plures facit esse nocentes.
Si te fortè manus uel pes offenderit alter,
Hunc abscinde secans, & proijce, ne mage ledat.
Est melius uitam tibi namq; intrare perennem
Corpore truncato, manibus pedibus: ue resectis,
Omnibus ac membris æternos ire sub ignes.
Sic oculus quando mala te per scandala ledit,
Erue continuo, terræq; illide nocentem,
Nec te fallaci seductum lumine perdat.
Est oculo melius si cælum intraueris uno,
Tartara luminibus quàm cæca subire duobus.
Ne mihi de paruis aliquem contempserit ullus,
Dico etenim uobis, quod cuilibet additus horum
Angelus in celo summi uidet ora parentis.

EPISTOLA DE ANGELIS.

Ex Apocalypseos Cap. XII.

T 2 ARGV.

EVANGELIA

ARGUMENTVM.

*Pugna fit in caelo, ueterem bellatur in hostem,
Aetherea uictus pellitur arce draco.*

Pvgnā grauis celi spaciōsa per atria coepit
Et uehemēs bellum discordi exarsit Olympi
Spirituū princeps Michaēl pernicibus aliis
Ipsius & socij iuncto simul arma ferebant
Agmine, tartareum contrā (sera monstra) draconis
Sydera de caelo spiris implexa trahentem,
Pellere quem caelo mens omnibus una manebat,
Hinc arsere graues animis caelestibus ire.
Ille suas contrā uires attollit, & amplas
Educens turmas uiolento Marte repugnat,
Nec nisi deuictus medio uult cedere campo,
Non sperata tamen uictoria contigit illi,
Nec licuit parto socijs gaudere triumpho,
Succubuit uictus caelesti robore tandem,
Amplius & caelo spacium non repperit ullum.
Maximus ergo draco, serpens antiquus, & hostis
Humani generis, totum qui perdidit Orbem,
Qui sathanae nomen gerit, estq; diabolus idem,
Aethere deijcitur summo uictoricibus armis,
Et cadit in duram scelerato corpore terram,
Totaq; spirituum comitatur turba malorum.

FESTIVALIA.

Fit sonitus cælumq; graui tonat omne fragore,
Pulsaq; concutitur tam uasto pondere tellus.
Hec ubi facta, polo uox est audita sub alto
Talia proclamans ingenti iubila plausu:
Nūc decus & uirtus, nūc regnū & summa potestas,
Soli facta Deo est, Christoq; illius in æuum:
Nunc humana salus damno est reuocata priori,
Quandoquidem cecidit summo delapsus in imum
Accusator erat nostri qui semper & hostis,
Antè Deum culpans miseros clamore maligno
Noctes atq; dies, rabida nec fauce quiescens.
Hunc modò uicerunt Agni uirtute piorum
Agmine, per sanctum quem reddidit ille cruorem,
Perq; sui uocem uerbi testantis abundè,
Quòd propter nomen domini, diuinaq; iussa
Non etiam charam dubitarunt perdere uitam,
Atq; suum cunctis caput obiectare periculis
Extremam stabiles perpeſſæ mortis ad horam.
Nunc igitur cæli pulso gaudete dracone,
Exultate pij quicumq; habitatis in illis,
Dicentes domino tali pro munere grates.

IN DIE FESTO SYMONIS ET IUDAE.

EVANGELIUM IOAN. XV. CAP.

T 3 ARGV